

Drift; derfor blev det omtalt i Stænderforsamlingen i sin Tid, at Porcellainsfabrikken skulde ophøre, derfor blev det samme Forslag stillet, da den første Finantslov blev forelagt Rigsdagen, og i den paafølgende Finantslov var det ligefrem udtalt, at Porcellainsfabrikken skulde sælges. Jeg tillod mig dengang at udtale et Par Ord til Fordeel for denne Institution; jeg har betragtet den som en Konstantanstalt, og jeg troer, at den med Rette som saadan kan og bør betragtes. Det er desuden i den senere Tid fremtraadt, at den netop har vist sig udmærket som Konstantanstalt, idet det er noksom bekendt, at de Arbejder, som kom herfra til den store Udstilling i London, have erholdt almindelig Paaskjønnelse. I den Betænkning, som blev afgiven i Folkethinget i Anledning af Finantsloven, der blev forelagt i forrige Sæsson, var det ogsaa udtalt, at Fabrikken maatte sælges; men det ærede Landsthing vil erindre, at en Majoritet af Finantsudvalget her i dette Thing udtalte sig for dens Bibeholdelse, og at, hvis den skulde sælges, dette da ikke maatte skee uden efter en Lov. Den høitærede Indenrigsminister har nu foreslået en Lov, i hvis Følge Fabrikken skulde drives for Statskassens Regning i 3 Aar, hvorefter det da nærmere vilde komme under Overveielse, om den skulde sælges. Jeg kunde tor mit Bedømmende have ønsket, at Tiden var fastsat noget længere; thi 3 Aar ere allerede i og for sig en temmelig kort Tid, for at komme til Kundskab om, hvorvidt der er Anledning til at vedblive at drive den, efter at man har begyndt at drive den paa en anden Maade, end hidtil er skeet. Man har, som jeg anførte, tidligere paaberaabt sig, at Porcellainsfabrikken skulde nedlægges, fordi den ikke kunde drives uden Tab for Statskassen; men i den seneste Tid har man sagt, at den skal nedlægges, netop fordi den nu giver et Overskud; altsaa, medens den giver Tab for Statskassen, skal den nedlægges, fordi den giver Tab, og nu skal den nedlægges, fordi den giver Overskud, idet man nemlig mener, at det er let at faae den solgt i det Dieblik, den giver et Overskud; men Kjøberne vilde neppe af et saadant Moment lade sig bevæge til enten at give Mere eller Mindre derfor. Det er der-

for mit Ønske, at Lovudkastet, saaledes som det er kommet til os fra det andet Thing, maader undergaae væsentlige Forandringer her i Thinget. Jeg kunde, som jeg anførte, ogsaa have ønsket Forandringer i Regjeringsudkastet, men da jeg ikke har noget Haab om at kunne sætte Forandringerne saavidt igjennem, har jeg tænkt mig, og flere ærede Landsthingsmænd have forenet sig derom med mig, til 2den Behandling at ville stille Endringsforslag, der skulde gaae ud paa, at §§ 1 og 2 udgaae af Lovforslaget, at der istedetfor disse Paragrapher indsættes en ny § 1, der bliver Regjeringens oprindelige Lovforslag, at § 3 bliver staaende, og at endelig § 4 udgaaer. Denne Paragraph er nemlig, saavidt jeg skjønner, aldeles overflødig, forsaavidt den angaaer, at Ministeriet skal have Bemyndigelse til at afhænde visse Eiendele, der høre under Fabrikken, da, efter hvad jeg troer at vide, Salget af disse forskjellige Eiendele, om det end ikke er fuldbørdet, dog allerede er paabegyndt. Det er disse enkelte Bemærkninger, jeg foreløbigt skal tillade mig.

Indenrigsministeren: Det er navnlig de Forhandlinger, der ved de tidligere Finantslove have fundet Sted angaaende Porcellainsfabrikken, som have foranlediget Regjeringen til at henvende sin særdeles Opmærksomhed paa denne Fabriks Drift, og de Foranstaltninger, som i den Anledning senere ere blevne truffene, have ogsaa ledet til det Resultat, at Fabrikken, istedetfor at den tidligere behøvede ikke ubetydeligt Tilskud af Statskassen, i de senere Aar har givet et Overskud. Regjeringen, som har havt endeel Betænkneligheder ved at sælge Fabrikken, er ved dette Resultat bleven endnu mere utilbøielig til at gaae ind paa at sælge den. Den Udgift, som der for Statskassen kan være Tale om, er egentlig kun Renterne af 80,000 Rbd.; thi den Eiendom paa Bornholm, som Fabrikken tidligere var i Besiddelse af, er allerede solgt, og den Eiendom, som Fabrikken besidder paa Christianshavn, er man i Underhandling om at afhænde. Der bliver saaledes kun tilbage Gaarden paa Store Kjøbmagergade, der er tæret til 80,000 Rbd. Renterne af denne Sum vilde altsaa, dersom Gaarden blev udbragt